

Prima instanță: Jud. Botanica mun. Chișinău
Jud. T. Avasiiloaie
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N. Budăi, V. Efros, I. Muruian

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Oleg Sternioală
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului prin intermediul avocatului Angela Popil,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gațcan Ștefan către Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului privind anularea ordinului de sancționare și de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului și menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 23 mai 2016, Gațcan Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului privind anularea ordinului de sancționare nr.02-1/347 din 20 aprilie 2016 și a ordinului de concediere nr.02-1/422 din 16 mai 2016, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, prejudiciul moral în mărime de 20000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2500 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 februarie 2016 a fost încheiat contractul individual de muncă cu nr. 119/16 cu Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului. În baza acestui contract a fost angajat în calitate de Șef al Centrului de screening prenatal, cu stabilirea unei perioade de probă pe un termen de 3 luni.

A explicat că, la 20 aprilie 2016 Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, în persoana directorului Gladun Sergiu, a emis ordinul nr.02-1/342 prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment.

A susținut că, în luna octombrie 2015, la indicația directorului Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, în boxa nr.27 a fost depozitată mobila (2 mese și 6 scaune). Ulterior la data de 18 martie 2016, orele 15:17, la indicația lui (care nu mai deținea funcția de director) a fost luată mobila depozitată în boxa nr.27 de către două persoane, în prezența lui Olășaru Ion, Șef serviciu transport și garaje, mobila dată nefiind la evidența Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului.

A precizat că, drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare a servit faptul depozitării și păstrării în perioada octombrie 2015 - martie 2016 a mobilei susmenționate. Boxa nr.27 era prevăzută pentru parcare/ păstrarea automobilului insituției JEEP-Tunis cu n/î C NP 623, iar faptul depozitării mobilei în boxa dată, posedă probabilitatea unor consecințe grave din punct de vedere al securității garajelor (incendii etc), specificând că ulterior mobila a fost luată din boxa nr.27, fără permisiunea Conducerii Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului.

A indicat că, în urma emiterii ordinului de sancționare, la data de 16 mai 2016 de către Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului a fost emis ordinul nr.02-1/422 prin care a fost concediat din funcția de Șef al Centrului de screening prenatal din Cadrul Centrului prenatal nivelul III al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul Mamei și Copilului , motivul concedierii fiind rezultatul nesatisfăcător în perioada de probă pentru ocuparea funcției de Șef al Centrului de screening prenatal și anume aplicarea sancțiunii disciplinare din data de 20 aprilie 2016.

A menționat că, consideră neîntemeiat ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr.II- 1/342 din 20 aprilie 2016 și respectiv ordinul nr.02-1/422 din 16 mai 2016 cu privire la concedierea din motiv că, acesta a fost sancționat și ulterior concediat pentru fapte săvârșite efectuate anterior angajării în calitate de Șef al Centrului de screening prenatal.

A relevat că, acțiunile pentru care a fost sancționat au fost săvârșite în momentul în care deținea o altă funcție, Director al Instituției Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului, dar nu în perioada de probă stabilită la numirea în funcție de Șef al Centrului de screening prenatal. Or conducerea Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul Mamei și Copilului nu poate sancționa persoana, care deține o anumită funcție, pentru acțiunile săvârșite în perioada anterioară în care avea încheiat un alt contract individual de muncă.

A specificat că, anterior la emiterea ordinului și aplicarea sancțiunii conducerea Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul Mamei și Copilului nu a cerut explicațiile lui privind acțiunile pentru care a fost sancționat fapt prin care a încălcat atât drepturile salariatului, cât și normele imperative ale legislației muncii.

Deasmena, a indicat că, în ordinul de sancționare din 20 aprilie 2016 s-a menționat că a neglijat obligațiunile s prevăzute în art.5 lit.(o) al Codului muncii,

specificînd că la angajarea lui, de către angajator, au fost încălcate prevederile art. 14 lit.c) și art.30 al.(6) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, care prevede obligația angajatorului de a prezenta salariatului, sub semnătură, și de a anexa la ordinul de angajare fișa postului care conține toate drepturile, obligațiile, atribuțiile, responsabilitățile etc, salariatului.

A statuat că, la angajare nu i-au fost prezentate drepturile și obligațiile pe care urma să le exercite în cadrul funcției de Șef al Centrului de screening prenatal, ca ulterior să fie sancționat pentru încălcarea acestora, specificînd că ordinul nr.02-1/422 cu privire la concedierea lui a fost emis la finisarea perioadei de probă dar nu în timpul perioadei, astfel, fiind încălcată norma imperativă din legislația muncii cu privire la concedierea angajaților.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 04 noiembrie 2016, a fost admisă acțiunea lui Gațcan Ștefan.

S-a anulat Ordinul Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul Mamei și Copilului nr.02-1/342 din 20 aprilie 2016, în partea în care lui Ștefan Gațcan (Șef centrul de screening) i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de avertisment.

S-a anulat Ordinul Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul Mamei și Copilului nr.02-1/422 din 16 mai 2016, prin care Ștefan Gațcan a fost concediat la data de 16 mai 2016 din funcția de șef Centru de screening prenatal, Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului și încetat din data de 16 mai 2016 contractul individual de muncă.

S-a restabilit Ștefan Gațcan în funcția de șef Centru de screening prenatal, Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului.

S-a încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului în beneficiul lui Ștefan Gațcan salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 16 mai 2016-04 noiembrie 2016 în sumă de 35150,50 (treizeci și cinci mii una sută cincizeci lei și 50 bani).

S-a încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului în beneficiul lui Ștefan Gațcan suma cu titlul de compensație a prejudiciului moral cauzat prin privarea ilegală de dreptul de a munci în mărime de 7000 (șapte mii) lei.

S-a încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului în beneficiul lui Ștefan Gațcan cheltuielile de judecată pentru asistența juridică acordată în sumă de 2500 (două mii cinci sute) lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului și menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016,

La 04 august 2017 Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului prin intermediul avocatului Angela Popil a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău

din 04 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 mai 2017, expediată în adresa părților la 15 iunie 2017 (f.d.172), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către părți la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 a fost depus la 04 august 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Instituția Medico – Sanitară Publică Institutul Mamei și Copilului prin intermediul avocatului Angela Popil se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu